

בית משפט השלום בירושלים

11 אוקטובר 2019

מ"י 7578-10-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה(אחר/נוסף)

7974-10-19

מספר פל"א 434368/2019

לפני כבוד השופט אוהד גורדון

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

אלירן מלול סלה (אחר/נוסף) ת.ז. 036935849

החשוד

1
2
3
4
5
6
7

נוכחים:

נציג המבקשת: רס"ב אבי שבתאי
ב"כ החשוד: עו"ד וסים דכואר
בהעדר החשוד

פרוטוקול

רס"ב אבי שבתאי: מדובר במשיב שנתון במעצר כבר למעלה מ-10 ימים בחשד לרצח ונסיון התאבדות. הבוקר המשיב שוחרר מבית החולים תוך המלצה שייבדק על ידי הפסיכיאטר המחוזי ויועבר לבדיקת הפסיכיאטר המחוזי וזה בתיאום רופא בית החולים מול הפסיכיאטר המחוזי.

המשיב כרגע נמצא בבית החולים מסרב להגיע לפסיכיאטר המחוזי. לאור הבקשה הזו של הרופאים נבקש להיעתר לבקשה ולתת החלטה כי המשיב יועבר לידי הפסיכיאטר המחוזי לבדיקה אצלו או הסתכלות כפי שהוא יחליט בהמשך. במסגרת שלנו הוא עצור עד ליום 20.10.19.

עו"ד וסים דכואר: אינני יודע למה היום הטריחו את כל המערכת בבקשה כזו. אין מקור לסמכות. אנו מתנגדים בתוקף לבדיקה פסיכיאטרית. אי אפשר לכפות בדיקה במסגרת מעצר ימים. מה מקור הסמכות הזו? אין. סעיף 17 מדבר על נאשמים. בית המשפט אומר כי מדובר בחשוד, שטרם הוגש כתב אישום. כאן החשוד מתנגד. כאן הוא עצור. הוא מתנגד ואין אפשרות לכפיה של האשפוז עליו. יש כאן סיכום מחלה.

יש להם ספק, הפסיכיאטר הטיל את זה על מערכת בתי המשפט, אם צריך אשפוזים כפויים שיפעל על פי סמכותו. זה לא המצב כאן. הוא מתנגד. אפשר לטפל בו. אם צריך לטפל בו במסגרת מבן ושבס. אין לכפות עליו.

הדברים ידועים היטב למדינה כאשר האריכה מעצר. למה לבוא היום בהעדרו? הוא לא מסר גרסה. כעת כאשר נכנס לאשפוז כפוי ידוע איזה תרופות נותנים שם ומה השפעתם לכל החיים עליו. זה לא דבר של מה בכך, יש להשתדל לקיים דיון בנוכחותו ולדבר איתו ולא לבוא ביום שישי כאשר הסניגורים

בית משפט השלום בירושלים

11 אוקטובר 2019

מ"י 7578-10-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה(אחר/נוסף)

1 שלו לא כאן. איזה אינדיקציות יש למשהו פסיכיאטרי. הם אומרים שהענין בספק. מפנה לסיכום
2 אשפוז שחברי צירף: אומרים שיש ספק. הצגנו את ממצאי הבדיקה וההתרשמות ולאור מסוכנות
3 פוטנציאלית וחוסר בהירות ממצאי הבדיקה. איך ביהמ"ש יפנה אותו במצב כזה. יש בשב"ס מסגרת
4 לטיפול באנשים כאלה אם חושדים שיש בעיה. על סמך חוסר בהירות במצבו הנפשי מאשפוזים אדם
5 יהא אשר יהא?

6 דין הבקשה להידחות. הם משתמשים בבית מהשפט כדי לבצע אשפוז כפוי וזה דבר משנה תודעה ועוד
7 לא גבו גרסה. זה יחבל בכל החקירה. האיש צריך לדבר ולמסור גרסה וזה לא נעשה עד היום.
8 במקרה של אשפוז בכפיה צריך ראיות ברורות שיש מצב פסיכוטי, מצב שמחייב אשפוז. וזה לא נאמר
9 כאן. מפנה לסיכום המחלה.

10 מדובר בחוסר תום לב מוחלט בבקשה הזו כאשר הם כבר דיברו עם בא כוחו של המשיב ואמר להם
11 שהוא מתנגד, עו"ד עידן גמליאלי.

12 אני חושש שהמשטרה משתמשת במסמך הזה כדי לקדם את חקירתה תחת אשפוז כפוי. אינני מבין
13 איך עודים את זה. יש הארכה עוד כמה ימים. יגיעו לדיון הבא והסניגורים ידברו איתו ויגישו עמדה
14 ברורה. לא על סמך מסמך כזה. לא לדעתנו, ומסוכנות. שב"ס מנטרל מסוכנות.
15 לכן אבקש לדחות את הבקשה על הסף.

16 אם הפסיכיאטר המחוזי היה סבור שמצבו מחייב אשפוז כפוי ביהמ"ש יודע שיש סמכות לפסיכיאטר,
17 אז למה לא נעשה? למה הפסיכיאטר מפנה את זה לשופט כאן? כי הוא יודע שהוא לא יכול להוציא
18 אשפוז כפוי. אז ביהמ"ש יכול? ע"ס ספקולציות.

19 מעיון בסיכום המחלה. בשביל זה נאשפו אותו? אחרת נאשפו עוד אנשים שיש ספק לגבי מצבם הנפשי.
20 אבקש לדחות את הבקשה.

21
22 **רס"ב אבי שבתאי**: המבקשת באה עם הבקשה הזאת כעת זה בגלל הנתון שקיבלנו הבוקר.
23 לשאלת ביהמ"ש מהי מטרת האשפוז אני משיב כי הם רושמים לא ניתן לשלול כי כעת מסוכן לעצמו.
24 לאור זאת עליו להימצא במסגרת בה לא יוכל לפגוע בעצמו וניתן לשמור עליו וכו'. זו הבקשה.

25
26 **עו"ד וסים זכואר**: לא בכדי לא הוצג, סומן קטע לא רלבנטי של סיכום המחלה, כי אני מפנה לעמוד
27 הראשון ואת זה לא רצו שיהיה כאן. "לסיכום מר מלול איננו נמצא במצב נפשי וכו'. זה העמוד
28 הראשון של המסמך. זה סיכום המחלה של הדסה ששלחו לסניגוריה. בפסקה הקודמת – כאן חד
29 משמעית כתוב בסיכום המחלה שאינו נמצא במצב נפשי המחייב התערבות פסיכיאטרית טיפולית. הם
30 לא שוללים מסוכנות עצמו ובשביל זה לא מאשפוזים אנשים ובשביל זה יש את שב"ס.

31

בית משפט השלום בירושלים

11 אוקטובר 2019

מ"י 7578-10-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה(אחר/נוסף)

החלטה

הבקשה לפניי היא בקשה לאשפוז בכפיה של המשיב.

ב"כ המשיב מתנגד ונמסר שזו עמדתו של המשיב.

המשיב חשוד בעבירת רצח, ובהחלטה מיום 10.10.19 הוארך מעצרו עד ליום 20.10.19.

יש לציין כי באותה החלטה בית המשפט לא הורה על בדיקה פסיכיאטרית, לא לצורכי כשירות למעצר ולא לבירור אחריות למעשים הנחקרים או כשירות לעמוד לדין.

הסמכות להורות על אשפוז מוסדרת בסעיפים 16 ו-17 לחוק טיפול בחולי נפש תשנ"א-1991. הסמכות נדונה בבש"פ 92/00 פלוני נ' מדינת ישראל (28.8.00). נקבע שם, כך בתמצית, כי הסמכות שבסעיף 16 מאפשרת הוראה על אשפוז בכפיה אך זאת רק לבירור האם מצבו של העצור מחייב שהייה בבית החולים או באגף פסיכיאטרי של בית הסוהר. הבקשה שלפניי לא נומקה בתכלית שכוז. עוד נקבע באותה החלטה, בנוגע לסעיף 17 לחוק, כי אין סמכות להורות על אשפוז לפי סעיף זה לצורך בירור מצב נפשי או אחריות למעשים.

הבקשה שלפניי נומקה בשורה מתוך דוח רפואי לפיה "לא ניתן לשלול שכעת מסוכן לעצמו... להערכתנו עליו להימצא במסגרת בה לא יוכל לפגוע בעצמו וניתן יהיה להשגיח עליו באופן רציף". כך בעמוד שני מתוך הדוח שהוצג לעיוני, כאשר ההגנה הציגה לעיון את מה שנטען שהוא העמוד הראשון בו נרשם כי מצבו של המשיב אינו מחייב התערבות פסיכיאטרית. מצב דברים זה אינו מקים בסיס להוראה על אשפוז כפוי על פגיעתה הקשה בזכויות אדם. לסיכון העצמי, ככל שהוא קיים, ניתן לתת מענה באמצעות השגחה הולמת במתקן המעצר.

בשל אלה, הבקשה נדחית.

מפקד מתקן המעצר יתן דעתו לאמור בדוח הרפואי אודות אפשרות לפגיעה עצמית והצורך בהשגחה. המבקשת תעביר אליו החלטה זו.

ניתנה והודעה היום י"ב תשרי תש"פ, 11/10/2019 במעמד הנוכחים.

אוהד גורדון, שופט

בית משפט השלום בירושלים

11 אוקטובר 2019

מ"י 7578-10-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה (אחר/נוסף)

1

הוקלד על ידי ענת גבע

